

ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๒๘

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจค้นเพื่อการรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

.....

เพื่อให้หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจค้นเพื่อการรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๑๗ และบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐/๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่บัญญัติให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตมีอำนาจตรวจสอบบุคคล หากมีกรณีเป็นที่สงสัยและมีความจำเป็นอาจค้นตัวบุคคล สิ่งของ สัมภาระ สินค้า ของที่ส่งโดยผู้ให้บริการส่งด่วนที่เรียกว่าคูเรียร์ พัสดุส่งด่วน ตลอดจนไปรษณีย์ภัณฑ์ เพื่อค้นหาอาวุธ วัตถุหรืออุปกรณ์อื่นใด ซึ่งอาจนำไปใช้กระทำการอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด ประกอบกับอำนาจตามความในมาตรา ๖๐/๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่บัญญัติให้ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจค้นเพื่อการรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนด ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกข้อกำหนดในเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจค้นเพื่อการรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒๘ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจค้นเพื่อการรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๘๓ ว่าด้วยการตรวจค้นเพื่อรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นอันยกเลิก ด้วยผลของมาตรา ๖๐/๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ในข้อกำหนดนี้

“เขตหวงห้าม (Security Restricted Area)” หมายความว่า บริเวณพื้นที่การบินของ สนามบินที่ถูกระบุว่าเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเป็นอันดับแรก ๆ ที่ต้องจัดให้มีการควบคุมการเข้าพื้นที่ และการควบคุมการรักษาความปลอดภัยอย่างอื่นเพิ่มเติม โดยปกติพื้นที่ดังกล่าวจะรวมถึงพื้นที่สำหรับผู้โดยสาร ขาออกที่เดินทางด้วยการบินเชิงพาณิชย์ทุกประเภท ตั้งแต่จุดตรวจค้นจนถึงอากาศยาน พื้นที่ลานจอดอากาศยาน พื้นที่คัดแยกสัมภาระ (Baggage Make Up Area) รวมถึงพื้นที่ที่อากาศยานถูกนำมาจอดไว้ เพื่อรับสัมภาระ และสินค้าที่ผ่านการตรวจค้นแล้ว อาคารสินค้า ศูนย์ไปรษณีย์ภัณฑ์ พื้นที่ให้บริการคร่ำการบินในพื้นที่การบิน และพื้นที่ทำความสะอาดอากาศยาน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการกำหนดของผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะ บนพื้นฐานของการประเมินความเสี่ยงซึ่งต้องสอดคล้องกับผลการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความปลอดภัยสนามบินของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

“วัตถุต้องห้าม” (Prohibited Items) หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่อาจใช้ในการกระทำ อันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายตามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด

“วัตถุต้องสงสัย” (Suspect Items) หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่อยู่ในที่ซึ่งไม่ควรจะอยู่ หรือวัตถุที่ถูกทิ้งไว้โดยไม่มีเจ้าของ หรือวัตถุที่ผิดปกติโดยไม่สามารถให้คำอธิบายได้ว่าเหตุใดจึงผิดปกติ และวัตถุที่พิจารณาแล้วว่าเป็นภัยคุกคาม

“พนักงานตรวจค้น” (Screener) หมายความว่า บุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัย ซึ่งทำหน้าที่ตรวจค้นซึ่งได้รับใบรับรองพนักงานตรวจค้นจากสำนักงาน

“ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบิน อนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ หรือผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

หมวด ๑

หลักเกณฑ์และวิธีการทั่วไปในการตรวจค้น

.....

ข้อ ๕ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ตรวจค้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรการตรวจค้นให้สอดคล้องกับระดับภัยคุกคามที่สำนักงานประกาศหรือ แจ้งให้ทราบ

(๒) ตรวจค้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนดนี้ และหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๓) จัดให้มีคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติการตรวจค้นไว้ประจำ ณ จุดตรวจค้นตลอดเวลา เพื่อให้พนักงานตรวจค้นใช้ในการปฏิบัติงาน และต้องปรับปรุงหรือแก้ไขคู่มือดังกล่าวให้มีเนื้อหาครบถ้วนและ สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานตรวจสอบได้

(๔) การตรวจค้นบุคคลรวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่บุคคลจะนำขึ้นอากาศยาน สัมภาระหรือสิ่งของ ที่จะบรรทุกไปกับอากาศยาน ตลอดจนบุคคล ยานพาหนะ และสิ่งของที่จะเข้าไปยังเขตหวงห้ามต้อง ดำเนินการโดยสันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีวัตถุต้องห้าม

(๕) การตรวจค้นต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่เหมาะสมพอที่จะสามารถระบุได้ว่า บุคคลรวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่บุคคลจะนำขึ้นอากาศยาน สัมภาระหรือสิ่งของที่จะบรรทุกไปกับอากาศยาน ตลอดจนบุคคล ยานพาหนะ และสิ่งของที่จะเข้าไปยังเขตหวงห้ามนั้นปราศจากวัตถุต้องห้าม

(๖) การตรวจค้นต้องดำเนินการโดยพนักงานตรวจค้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) จำนวนพนักงานตรวจค้นประจำจุดตรวจค้นแต่ละจุดต้องมีความเหมาะสมกับจำนวนบุคคลรวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่บุคคลจะนำขึ้นอากาศยาน สัมภาระหรือสิ่งของที่จะบรรทุกไปกับอากาศยาน ตลอดจนบุคคล ยานพาหนะ และสิ่งของที่จะเข้าไปยังเขตหวงห้าม โดยในแต่ละจุดตรวจค้นจะต้องประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ โดยพิจารณาตามลักษณะการปฏิบัติงานประจำ ณ จุดตรวจค้นนั้น ๆ ดังนี้

- ๑) หัวหน้าผู้ควบคุมพนักงานตรวจค้น (Screener Supervisor)
- ๒) พนักงานลำเลียงกระเป๋าเข้าเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Baggage Loader)
- ๓) พนักงานวิเคราะห์ภาพเอกซเรย์ (X-Ray Operator)
- ๔) พนักงานตรวจค้นร่างกาย (Body Searcher)
- ๕) พนักงานตรวจค้นสัมภาระ (Baggage Searcher)
- ๖) พนักงานตรวจค้นสินค้าและไปรษณีย์ภัณฑ์ (Cargo and Mail Screener)
- ๗) พนักงานตรวจค้นยานพาหนะ (Vehicle Screener)

(ข) พนักงานตรวจค้นต้องจัดการกับวัตถุต้องห้ามและวัตถุต้องสงสัยที่ถูกตรวจพบแต่ละประเภทตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางที่สำนักงานประกาศกำหนด

(ค) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Machine) พนักงานวิเคราะห์ภาพเอกซเรย์ (X-Ray Operator) ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในช่วงเวลาที่มีการตรวจค้นอย่างต่อเนื่อง จะต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องกันเกิน ๒๐ นาที ภายในเวลา ๑ ชั่วโมง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(ง) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Machine) แล้วพบวัตถุต้องสงสัยหรือเครื่องเอกซเรย์ส่งสัญญาณเตือนว่ามีวัตถุต้องสงสัยซุกซ่อนอยู่ในสิ่งที่ทำการตรวจค้น พนักงานตรวจค้นต้องทำการพิสูจน์ทราบ (Resolve Alarm) เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่ถูกตรวจค้นปราศจากวัตถุต้องห้าม

(จ) จัดให้มีหัวหน้าผู้ควบคุมพนักงานตรวจค้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลและควบคุมคุณภาพการปฏิบัติงานของพนักงานตรวจค้น รวมถึงให้คำปรึกษาหรือตัดสินใจในกรณีที่เกิดปัญหาโดยต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานตรวจค้นในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าผู้ควบคุมพนักงานตรวจค้น

(๗) จัดให้มีเครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่ใช้ในการตรวจค้นตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(ก) ชนิด แบบ และรุ่น และคุณสมบัติของเครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่ใช้ในการตรวจค้นต้องมีความเหมาะสมกับลักษณะของสิ่งที่จะถูกตรวจค้นและวิธีการตรวจค้น และต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

(ข) ต้องมีการปรับแต่งหรือการตั้งค่าขั้นต่ำ (Minimum Detection Setting) ของเครื่องมือรักษาความปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประกาศกำหนด

(ค) ต้องทำการทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่ใช้ในการตรวจค้นก่อนการใช้งานในแต่ละวัน หรือหากมีการใช้งานต่อเนื่องกัน ๒๔ ชั่วโมงจะต้องทำการทดสอบประจำวันภายใน ๒๔ ชั่วโมง ในช่วงระหว่างการใช้นั้น โดยอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ (Test Pieces) ต้องมีคุณลักษณะ (Specification) ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือของบริษัทผู้ผลิต และการทดสอบต้องดำเนินการโดยผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม รวมถึงต้องทำการเก็บบันทึกผลการทดสอบดังกล่าวไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานตรวจสอบได้

(ง) ในกรณีระบบไฟฟ้าขัดข้อง (Power Failure) หรือกรณีเครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่ใช้ในการตรวจค้นขัดข้องต้องมีมาตรการสำรองเพื่อให้มั่นใจว่าสามารถตรวจจับวัตถุต้องห้าม โดยอาจจัดให้มีระบบไฟฟ้าสำรองหรือวิธีการตรวจค้นด้วยวิธีการอื่นทดแทน

(๘) ออกแบบพื้นที่ตรวจค้นโดยคำนึงถึงความเหมาะสม ประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพในการตรวจค้นเป็นสำคัญ โดยสภาพแวดล้อมของสถานที่ตรวจค้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างน้อย ดังนี้

(ก) พื้นที่ตรวจค้นต้องมีการออกแบบให้สามารถควบคุมบุคคลรวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่บุคคลจะนำขึ้นอากาศยาน สัมภาระหรือสิ่งของที่จะบรรทุกไปกับอากาศยาน ตลอดจนบุคคล ยานพาหนะ และสิ่งของที่จะเข้าไปยังเขตหวงห้ามที่ผ่านการตรวจค้นแล้วไม่ให้ปะปนกับบุคคล สัมภาระ สิ่งของหรือยานพาหนะที่ยังไม่ผ่านการตรวจค้น

(ข) พื้นที่ตรวจค้นต้องมีการออกแบบให้สามารถกำจัดความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการหลบเลี่ยงการตรวจค้นได้

(ค) พื้นที่ตรวจค้นต้องมีการออกแบบให้สามารถรองรับจำนวนบุคคล รวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่บุคคลจะนำขึ้นอากาศยาน สัมภาระหรือสิ่งของที่จะบรรทุกไปกับอากาศยาน ตลอดจนบุคคล ยานพาหนะ และสิ่งของที่จะเข้าไปยังเขตหวงห้ามซึ่งอาจมีปริมาณที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา เพื่อลดปัญหาจากการปฏิบัติงานตรวจค้นให้เหลือน้อยที่สุด

(ง) จัดให้มีพื้นที่ตรวจค้นเป็นการส่วนบุคคล (Private Screening) ไว้เป็นพื้นที่ปิดและแยกออกจากพื้นที่ตรวจค้นปกติ

(จ) จัดให้มีพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับทำการตรวจค้นสิ่งใด ๆ ด้วยมือ โดยที่เจ้าของสิ่งของนั้นสามารถมองเห็นการตรวจค้นได้ แต่ไม่อาจแทรกแซงได้

(ฉ) การติดตั้งเครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่ใช้ในการตรวจค้นต้องพิจารณาถึงการรบกวนของอุปกรณ์อื่นด้วย เช่น อุปกรณ์คลื่นความถี่วิทยุ เครื่องมือสื่อสารของสนามบิน

(ช) จัดให้มีอุปกรณ์สื่อสารประจำจุดตรวจค้นเพื่อให้พนักงานตรวจค้นใช้สื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องในการขอคำแนะนำหรือคำวินิจฉัยในการปฏิบัติงานหรือเพื่อแจ้งเหตุฉุกเฉิน

(ซ) จัดให้มีการควบคุมอุณหภูมิ แสงสว่าง และการระบายอากาศบริเวณพื้นที่ตรวจค้นเพื่อให้พนักงานตรวจค้นสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๙) ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ให้ครอบคลุมบริเวณจุดตรวจค้น รวมถึงจุดที่มีความเสี่ยง ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมควบคุมคุณภาพ (Quality Control Activity) ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบการปฏิบัติตามจากระยะไกล (Remote Compliance Monitoring: RCM) สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อการตรวจสอบและเฝ้าระวังการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๑๐) จัดให้มีระบบหรือมาตรการป้องกันมิให้บุคคล รวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่บุคคลจะนำขึ้นอากาศยาน สัมภาระหรือสิ่งของที่จะบรรทุกไปกับอากาศยาน ตลอดจนบุคคล ยานพาหนะ และสิ่งของที่จะเข้าไปยังเขตหวงห้ามที่ผ่านการตรวจค้นแล้วถูกแทรกแซงโดยมิได้รับอนุญาต นับตั้งแต่จุดตรวจค้นจนกระทั่งขึ้นไปบนอากาศยาน ทั้งนี้ หากมีการแทรกแซงหรือปะปนกันระหว่างบุคคลและสิ่งใดที่ผ่านการตรวจค้นแล้วกับที่ยังไม่ผ่านการตรวจค้นจะต้องทำการตรวจค้นใหม่อีกครั้ง จนกว่าจะมั่นใจได้ว่าปราศจากวัตถุต้องห้ามแล้ว จึงจะอนุญาตให้ผ่านเข้าไปยังเขตหวงห้ามหรือขึ้นไปบนอากาศยานได้

(๑๑) ต้องไม่อนุญาตให้บุคคลและสิ่งใด ๆ ขึ้นอากาศยาน หรือสัมภาระและสิ่งของบรรทุกไปกับอากาศยาน หรือบุคคล ยานพาหนะและสิ่งของผ่านเข้าสู่เขตหวงห้าม เมื่อไม่สามารถยืนยันได้ว่าผ่านการตรวจค้นและปราศจากวัตถุต้องห้าม

(๑๒) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นสิ่งใด ๆ ที่บุคคลจะนำขึ้นอากาศยานไปกับอากาศยาน ตลอดจนถึงสิ่งของที่จะเข้าไปยังเขตหวงห้ามด้วยมือ พนักงานตรวจค้นต้องทำการตรวจค้นด้วยความละเอียด

ที่ถั่วและระมัดระวัง โดยให้เจ้าของสิ่งนั้นสามารถมองเห็นการตรวจค้นได้ โดยไม่อาจแทรกแซง การตรวจค้นและไม่อาจสอดแทรกวัตถุต้องห้ามนั้นได้

(๑๓) ถุงทางทูต (Diplomatic Bag) และถุงทางกงสุล (Consular Bag) ที่มีเครื่องหมาย ภายนอกแสดงลักษณะของถุงทางทูตและถุงทางกงสุลแล้วแต่กรณี และปิดผนึกไว้เรียบร้อย และเจ้าหน้าที่ ผู้ขนส่งได้แสดงหลักฐานอันประกอบด้วยบัตรประจำตัวของตัวแทนทางทูต หรือเจ้าพนักงานกงสุล และหนังสือแต่งตั้งของสถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลแต่งตั้งให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ขนส่งถุงทางทูต หรือถุงทางกงสุลนั้น จะต้องได้รับการตรวจค้นตามข้อกำหนดฉบับนี้ แต่จะต้องไม่มีการเปิดหรือแกะหีบห่อ ที่ถูกผนึกไว้แล้วออกมาตรวจ ทั้งนี้ หากพนักงานตรวจค้นไม่มั่นใจว่าถุงทางทูตหรือถุงทางกงสุลที่ตรวจค้น ปราศจากวัตถุต้องห้าม พนักงานตรวจค้นจะต้องไม่อนุญาตให้นำถุงทางทูตหรือถุงทางกงสุลดังกล่าวเข้าไปยัง เขตหวงห้ามหรือนำขึ้นไปบนอากาศยาน

(๑๔) เมื่อพบวัตถุต้องสงสัยจะถูกนำขึ้นอากาศยานหรือนำเข้าไปยังเขตหวงห้าม ต้องแยก สิ่งนั้นออกไปตรวจค้นเพื่อไม่ให้ปะปนกับบุคคล สิ่งใด ๆ ที่บุคคลจะนำเข้าไปยังเขตหวงห้าม หรือขึ้นอากาศยาน รวมทั้งสัมภาระ หรือสิ่งของที่บรรจุทุกไปกับอากาศยาน

(๑๕) กำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบ และจัดทำบันทึกการวัตถุต้องห้ามที่ผู้ดำเนินการ สนามบินสาธารณะอนุญาตให้นำขึ้นบนอากาศยานหรือนำเข้าไปยังเขตหวงห้ามโดยละเอียด เพื่อป้องกันการ นำไปใช้กระทำการอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ตรวจสอบได้

(๑๖) หากไม่มีอาคารผู้โดยสารสำหรับการบินทั่วไป (General Aviation) และการทำงาน ทางอากาศ (Aerial Work) แยกออกจากกัน และผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานที่จะ ขึ้นอากาศยาน รวมถึงสิ่งใด ๆ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยาน ตลอดจนถึงสิ่งของที่บรรจุทุก ไปกับอากาศยานต้องผ่านเข้าสู่เขตหวงห้ามของสนามบิน จะต้องทำการตรวจค้นบุคคล สิ่งใด ๆ และสิ่งของ ดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนดนี้

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจค้นผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานที่จะขึ้นอากาศยาน รวมถึงสิ่งใด ๆ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยาน

.....

ข้อ ๖ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ตรวจค้นผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานที่จะขึ้นอากาศยาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำการตรวจค้นก่อนที่บุคคลจะขึ้นอากาศยาน

(๒) การตรวจค้นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่将被ตรวจค้น และพนักงานตรวจค้นจะต้อง ทำด้วยความรอบคอบ สุภาพ และระมัดระวังตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่

(๓) การตรวจค้นต้องมีผลกระทบต่อระยะเวลาที่ผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงาน ที่จะขึ้นอากาศยานให้น้อยที่สุด

(๔) ต้องประกาศหรือแจ้งให้บุคคลที่จะถูกตรวจค้นทราบว่ามิให้พกสิ่งใดติดตัวในระหว่าง การตรวจค้นร่างกาย โดยผู้ถูกตรวจค้นจะต้องนำสิ่งของติดตัว เช่น หมวก โทรศัพท์มือถือ กระเป๋าเงินออกจากตัวก่อนเข้ารับการตรวจค้น และพนักงานตรวจค้นอาจร้องขอให้มีการปลดสิ่งของติดตัวอื่น ๆ เช่น เสื้อคลุม รองเท้า เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ สิ่งของติดตัวจะต้องนำไปตรวจค้นตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อ ๗

(๕) บุคคลที่จะขึ้นอากาศยานทุกคนจะต้องผ่านการตรวจค้นเพื่อให้มั่นใจว่าปราศจากวัตถุต้องห้ามอย่างน้อยด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) การตรวจค้นบุคคลด้วยมือ (Pat Down)

(ข) การตรวจค้นบุคคลด้วยมือพร้อมกับเครื่องตรวจจับโลหะแบบมือถือ (Hand-Held Metal Detector: HHMD)

(ค) การตรวจค้นด้วยเครื่องตรวจจับโลหะชนิดเดินผ่าน (Walk Through Metal Detector: WTMD)

(ง) การตรวจค้นด้วยเครื่องตรวจวัตถุตามร่างกายผู้โดยสาร (Body Scanner)

(๖) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นบุคคลแล้วพบวัตถุต้องสงสัย หรือในกรณีที่เครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่ใช้ในการตรวจค้นส่งสัญญาณเตือน พนักงานตรวจค้นต้องทำการพิสูจน์ทราบ (Resolve Alarm) และทำการตรวจซ้ำด้วยวิธีการเดิมหรือวิธีการอื่นตาม (๕) เพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลที่ถูกตรวจค้นปราศจากวัตถุต้องห้าม

(๗) ในกรณีที่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าบุคคลที่ถูกตรวจค้นด้วยวิธีการตาม (๕) นั้นปราศจากวัตถุระเบิด พนักงานตรวจค้นจะต้องทำการตรวจค้นเพิ่มเติม โดยใช้วิธีการตรวจค้นด้วยเครื่องตรวจร่องรอยสารวัตถุระเบิด (Explosive Trace Detector: ETD) หรือสุนัขดมกลิ่นระเบิด (Explosive Detection Dogs)

(๘) พนักงานตรวจค้นต้องทำการตรวจค้นตัวบุคคลด้วยความละเอียดรอบคอบโดยไม่ให้มีส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายถูกมองข้ามไปเพื่อให้สามารถตรวจจับวัตถุต้องห้ามได้

(๙) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นบุคคลด้วยมือ (Pat Down) พนักงานตรวจค้นต้องเป็นเพศเดียวกันกับบุคคลที่ถูกตรวจค้น

(๑๐) ในกรณีที่ต้องทำการตรวจค้นเป็นการส่วนบุคคล (Private Screening) ให้พนักงานตรวจค้นทำการตรวจค้นต่อหน้าบุคคลที่สามซึ่งเป็นเพศเดียวกันกับผู้ที่ทำการตรวจค้น และบุคคลที่ถูกตรวจค้น

(๑๑) บุคคลดังต่อไปนี้รวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่บุคคลนั้นจะนำขึ้นอากาศยานอาจเข้ารับการตรวจค้นเป็นการส่วนบุคคล (Private Screening)

(ก) บุคคลซึ่งพาสั่งของที่มีมูลค่าสูง

(ข) บุคคลที่ใช้เครื่องมือกระตุ้นหัวใจ

(ค) บุคคลที่มีข้อจำกัดในการเคลื่อนไหว

(ง) บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีวัตถุต้องห้าม

(จ) ตัวแทนทางทูต เจ้าพนักงานกงสุล และบุคคลอื่นที่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

ตามกฎหมาย

(ฉ) บุคคลที่มีปัญหาทางจิตซึ่งเดินทางโดยมีผู้ควบคุมไปด้วย

(ช) บุคคลต้องห้าม (Inadmissible Person)

(ซ) บุคคลที่ถูกเนรเทศ (Deportee)

(ฌ) บุคคลที่ถูกควบคุมตัวตามกฎหมาย (Person in Lawful Custody) เช่น นักโทษ

ผู้ต้องหา ผู้ร้ายข้ามแดน

(ญ) เจ้าหน้าที่ผู้รักษาความปลอดภัยในอากาศยาน (In-flight Security Officer: IFSO)

(ฎ) บุคคลนอกจาก (ก) - (ญ) ที่ร้องขอ

(ฏ) บุคคลที่พนักงานตรวจค้นพิจารณาเห็นแล้วว่าเหมาะสม

(๑๒) บุคคลดังต่อไปนี้ได้รับยกเว้นจากการตรวจค้น

(ก) พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์และพระบรมศานุวงศ์ของประเทศไทย

(ข) แทนพระองค์ของบุคคลตาม (ก)

(ค) ประมุขแห่งรัฐต่างประเทศและสมาชิกในครอบครัวที่ร่วมเดินทาง

(ง) ผู้นำรัฐบาลของประเทศไทยและสมาชิกในครอบครัวที่ร่วมเดินทาง

(จ) ผู้นำรัฐบาลของประเทศที่ประเทศไทยให้การรับรองและสมาชิกในครอบครัวที่ร่วมเดินทาง

(ฉ) พระราชาอากันตูกะ อากันตูกะอื่น ๆ ของรัฐบาลไทย และสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าวที่ร่วมเดินทาง

(ช) บุคคลสำคัญที่กระทรวงการต่างประเทศได้ให้การรับรองเป็นหนังสือจะได้รับ การยกเว้นจากการตรวจค้นก็ต่อเมื่อบุคคลดังกล่าวได้รับการรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดี และปราศจากวัตถุต้องห้ามโดยอยู่ในความอารักขาของเจ้าหน้าที่ผู้รักษาความปลอดภัยบนอากาศยานหรือผู้ดำเนินการเดิน อากาศที่ให้บริการนั้น

(๑๓) บุคคลที่โดยสารมากับเที่ยวบินเปลี่ยนลำ (Transfer Flight) ที่ลงจากอากาศยาน รวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่บุคคลนั้นนำติดตัวลงมาด้วยจะต้องถูกตรวจค้นใหม่อีกครั้ง ก่อนที่จะกลับขึ้นบนอากาศยานเพื่อเดินทางต่อ

(๑๔) บุคคลที่โดยสารมากับเที่ยวบินผ่าน (Transit Flight) ที่ลงจากอากาศยาน รวมทั้งสิ่งใด ๆ ที่บุคคลนั้นนำติดตัวลงมาด้วยจะต้องถูกตรวจค้นใหม่อีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่ถูกแทรกแซงโดยไม่ได้ รับอนุญาต เว้นแต่ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะจะจัดบริเวณพื้นที่ไว้สำหรับผู้โดยสารผ่าน และสัมภาระไม่ลงทะเลเบียนเที่ยวบินนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ปะปนกับผู้โดยสารหรือผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยานจากเที่ยวบินอื่น จึงจะสามารถกลับขึ้นบนอากาศยานเพื่อเดินทางต่อโดยไม่ต้องผ่านการตรวจค้น โดยผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะต้องทำให้มั่นใจว่าบริเวณพื้นที่ที่จัดไว้ นั้นได้รับการตรวจสอบทั้งก่อนและหลังใช้พื้นที่เพื่อป้องกันการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ สำหรับบุคคลที่ไม่ได้ลงจากอากาศยาน หากมีการปะปนกับบุคคลและสิ่งใด ๆ ที่ยังไม่ผ่านการตรวจค้นจะต้องถูกตรวจค้นใหม่อีกครั้ง

(๑๕) กรณีเที่ยวบินที่ไม่สามารถทำการบินลงสนามบินปลายทางต้องบินกลับมาลง ณ สนามบินต้นทาง หรือสนามบินสำรอง (Divert flight) ต้องดำเนินการ ดังนี้

(ก) กรณีที่ผู้โดยสารลงจากอากาศยานและกลับขึ้นอากาศยานลำเดิม ให้ดำเนินการภายใต้เงื่อนไขเดียวกันกับผู้โดยสารเที่ยวบินผ่าน (Transit Passenger)

(ข) กรณีที่ผู้โดยสารลงจากอากาศยานและต้องเปลี่ยนไปขึ้นอากาศยานลำใหม่ เพื่อเดินทางต่อ ให้ดำเนินการตรวจค้นใหม่เช่นเดียวกับผู้โดยสารเที่ยวบินเปลี่ยนลำ (Transfer Passenger)

(ค) กรณีที่ผู้โดยสารไม่ลงจากอากาศยาน ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะต้องมั่นใจว่าผู้ดำเนินการเดินอากาศมีมาตรการควบคุมรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอเพื่อป้องกันการแทรกแซงโดยไม่ได้ รับอนุญาต

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ตรวจค้นสิ่งใด ๆ ที่ผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานจะนำขึ้นอากาศยานตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำการตรวจค้นสิ่งใด ๆ ก่อนที่ผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานจะนำขึ้นอากาศยาน

(๒) ต้องประกาศ หรือแจ้งให้บุคคลที่จะถูกตรวจค้นนำคอมพิวเตอร์ (Portable Computer) และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ออกจากกระเป๋า และนำไปแยกตรวจค้น

(๓) สิ่งใด ๆ ที่จะนำขึ้นอากาศยานทั้งหมดจะต้องผ่านการตรวจค้น เพื่อให้มั่นใจว่าปราศจากวัตถุต้องห้ามอย่างน้อยด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) การตรวจค้นด้วยมือ

(ข) การตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Machine) ที่มีระบบ TIP (Threat Image Projection)

(๔) สิ่งใด ๆ ที่ไม่สามารถทำการตรวจค้นได้ด้วยวิธีการตาม (๓) ให้ทำการตรวจค้นโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๕) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นสิ่งใด ๆ แล้วพบวัตถุต้องสงสัย หรือในกรณีที่เครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่ใช้ในการตรวจค้นส่งสัญญาณเตือน พนักงานตรวจค้นต้องทำการพิสูจน์ทราบ (Resolve Alarm) และทำการตรวจซ้ำด้วยวิธีการเดิมหรือวิธีการอื่นตาม (๓) และ (๔) เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งใด ๆ ที่ถูกตรวจค้นปราศจากวัตถุต้องห้าม

(๖) ในกรณีที่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าสิ่งใด ๆ ที่ถูกตรวจค้นด้วยวิธีการตาม (๓) และ (๔) นั้นปราศจากวัตถุระเบิด พนักงานตรวจค้นจะต้องทำการตรวจค้นเพิ่มเติม โดยใช้วิธีการตรวจค้นด้วยเครื่องตรวจร่องรอยสารวัตถุระเบิด (Explosive Trace Detector: ETD) หรือสุนัขดมกลิ่นระเบิด (Explosive Detection Dogs)

(๗) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Machine) และพนักงานตรวจค้นพบว่าภาพของสิ่งที่ปรากฏบนจอวิเคราะห์ภาพมีลักษณะไม่ชัดเจน (Uncleared image) หรือมีความหนาแน่นสูง (High density) พนักงานตรวจค้นจะต้องนำวัตถุต้องสงสัยที่อยู่ในกระเป๋าแยกออกมา ก่อนนำกระเป๋าที่วัตถุต้องสงสัยไปตรวจค้นใหม่อีกครั้ง ด้วยวิธีการตาม (๓) หรือ (๔) หรือ (๖) เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งใด ๆ ที่จะนำขึ้นอากาศยานนั้นปราศจากวัตถุต้องห้าม

(๘) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Machine) แล้วพบว่ามืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในกระเป๋า พนักงานตรวจค้นจะต้องนำวัตถุดังกล่าวออกจากกระเป๋า และนำไปแยกตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์

(๙) ของเหลว เจล สเปรย์ ที่บุคคลจะนำขึ้นอากาศยานต้องผ่านการตรวจค้นทั้งหมดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๑๐) สิ่งใด ๆ ที่บุคคลตามข้อ ๖ (๑๒) จะนำขึ้นอากาศยานจะได้รับยกเว้นจากการตรวจค้น

(๑๑) สัตว์มีชีวิตที่ได้รับอนุญาตให้พาไปกับอากาศยานในห้องโดยสารของอากาศยานจะต้องผ่านการตรวจค้นด้วยสายตา (Visual Check) ส่วนกรงหรืออุปกรณ์สำหรับสัตว์จะต้องผ่านการตรวจค้นด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเดียวกันกับสิ่งใด ๆ ตามข้อนี้

ข้อ ๘ การปกป้องบุคคลและสิ่งใด ๆ ที่ผ่านการตรวจค้นแล้ว

ในกรณีที่มีการจัดพื้นที่พักรอไว้สำหรับผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานที่จะขึ้นอากาศยาน รวมถึงสิ่งใด ๆ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยาน ซึ่งผ่านการตรวจค้นแล้ว และผู้โดยสารผ่านลำ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะจะต้องทำให้มั่นใจว่าพื้นที่ดังกล่าวได้รับการตรวจสอบทั้งก่อนและหลังเวลาที่มีการใช้พื้นที่ เพื่อป้องกันการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ หากพื้นที่ดังกล่าวมีการปนเปื้อนหรือถูกแทรกแซงจะต้องทำการตรวจค้นบุคคลและสิ่งใด ๆ ใหม่อีกครั้งจนมั่นใจได้ว่าปราศจากวัตถุต้องห้าม

หมวด ๓

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจค้นสัมภาระลงทะเบียนหรือสิ่งของที่จะบรรทุกไปกับอากาศยาน

.....

ข้อ ๙ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ตรวจค้นสัมภาระลงทะเบียนที่จะบรรทุกไปกับอากาศยานตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจค้นสัมภาระลงทะเบียนที่เดินทางไปพร้อมกับเจ้าของสัมภาระ ให้ดำเนินการหลังจากมีการแสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่อง (Check - in) เว้นแต่กรณีสนามบินสาธารณะบางแห่งที่มีผลการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความปลอดภัยของสนามบินอยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ และได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานอธิบดีดำเนินการตรวจค้นก่อนการแสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่อง (Check - in) ก็ได้ แต่ต้องมีมาตรการเพื่อให้มั่นใจว่าสัมภาระลงทะเบียนที่ผ่านการตรวจค้นแล้วจะไม่ถูกแทรกแซง หากมีการแทรกแซงจะต้องทำการตรวจค้นสัมภาระลงทะเบียนใหม่อีกครั้ง

(๒) การตรวจค้นสัมภาระลงทะเบียนต้องมีผลกระทบต่อการแสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่อง (Check - in) การให้ผู้โดยสารขึ้นอากาศยาน ตลอดจนการจัดและนำสัมภาระลงทะเบียนขึ้นอากาศยาน

(๓) สัมภาระลงทะเบียนที่ไปกับผู้โดยสารต้นทาง (Originating Hold Baggage) และสัมภาระลงทะเบียนเปลี่ยนลำ (Transfer Hold Baggage) ต้องได้รับการตรวจค้นและการควบคุมการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน ก่อนจะได้รับอนุญาตให้นำขึ้นในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยานหรือพื้นที่จัดเก็บอื่นในอากาศยาน

(๔) สัมภาระลงทะเบียนที่ไปกับผู้โดยสารผ่าน (Transit Hold Baggage) อาจไม่ต้องทำการตรวจค้น แต่ต้องมีมาตรการควบคุมการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ ทั้งนี้ หากมีการตรวจค้นจะต้องมีมาตรการปกป้องเพื่อไม่ให้มีการปะปนกันระหว่างสัมภาระลงทะเบียนที่ผ่านการตรวจค้นแล้วกับบุคคลสิ่งใด ๆ และสัมภาระลงทะเบียนที่ยังไม่ได้ผ่านการตรวจค้น เพื่อป้องกันการสอดแทรกวัตถุระเบิดหรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน

(๕) สัมภาระลงทะเบียนที่จะขึ้นอากาศยานจะต้องผ่านการตรวจค้นเพื่อให้มั่นใจว่าปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยานด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) การตรวจค้นด้วยมือ

(ข) การตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Machine) ที่มีระบบ TIP (Threat Image Projection)

(๖) สัมภาระลงทะเบียนที่ไม่สามารถทำการตรวจค้นได้ด้วยวิธีการตาม (๕) ให้ทำการตรวจค้นโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๗) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นสัมภาระลงทะเบียนแล้วพบวัตถุต้องสงสัย หรือในกรณีที่เครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่ใช้ในการตรวจค้นส่งสัญญาณเตือน พนักงานตรวจค้นต้องทำการพิสูจน์ทราบ (Resolve Alarm) และทำการตรวจซ้ำด้วยวิธีการเดิมหรือวิธีการอื่นตาม (๕) และ (๖) เพื่อให้แน่ใจว่าสัมภาระลงทะเบียนที่ถูกตรวจค้นปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน

(๘) ในกรณีที่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าสัมภาระลงทะเบียนที่ถูกตรวจค้นด้วยวิธีการตาม (๕) และ (๖) นั้น ปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน พนักงานตรวจค้นจะต้องทำการตรวจค้นเพิ่มเติมโดยใช้วิธีการตรวจค้นด้วยเครื่องตรวจร่องรอยสารวัตถุระเบิด (Explosive Trace Detector: ETD) หรือสุนัขดมกลิ่นระเบิด (Explosive Detection Dogs)

(๙) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Machine) แล้วพนักงานตรวจค้นพบว่าภาพของสิ่งที่ปรากฏบนจอวิเคราะห์ภาพมีลักษณะไม่ชัดเจน (Uncleared image) หรือมีความหนาแน่นสูง (High density) พนักงานตรวจค้นจะต้องนำวัตถุต้องสงสัยที่อยู่ในกระเป๋าแยกออกมา ก่อนนำกระเป๋าที่วัตถุต้องสงสัยไปตรวจค้นใหม่อีกครั้งด้วยวิธีการตาม (๕) หรือ (๖) หรือ (๘) เพื่อให้แน่ใจว่าสัมภาระลงทะเลียนนั้นปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน

(๑๐) สัมภาระลงทะเลียนที่ไม่มีเจ้าของเดินทางไปด้วย (Unaccompanied baggage) ต้องมีป้ายกำกับไว้เป็นการเฉพาะ และทำการตรวจค้นใหม่อีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่าปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยานก่อน จึงจะอนุญาตให้นำขึ้นไปบนอากาศยานได้

(๑๑) ต้องป้องกันการสอดแทรกวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยานให้แก่สัมภาระลงทะเลียนทั้งหมดที่ผ่านการตรวจค้นแล้ว และจัดให้มีพื้นที่เก็บสัมภาระลงทะเลียนที่ปลอดภัย โดยมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำการตรวจตราจนกระทั่งลำเลียงขึ้นบนอากาศยาน

(๑๒) สิ่งต่อไปนี้ถือเป็นสัมภาระลงทะเลียนและห้ามอนุญาตให้นำขึ้นอากาศยาน

(ก) อาวุธปืนที่บรรจุกระสุน

(ข) อาวุธปืนที่ไม่บรรจุกระสุน เครื่องกระสุนปืน และสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดของสำนักงานว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอนุญาตให้ผู้โดยสารพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และสิ่งเทียมอาวุธปืนไปกับอากาศยาน

(ค) วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่นใดที่ไม่ได้รับอนุญาต

(๑๓) สัมภาระลงทะเลียนของบุคคลที่ได้รับการยกเว้นจากการตรวจค้นตาม ข้อ ๖ (๑๒) ที่จะนำขึ้นอากาศยานจะได้รับยกเว้นจากการตรวจค้น

ข้อ ๑๐ การปกป้องสัมภาระลงทะเลียนที่ผ่านการตรวจค้นแล้ว

ในกรณีที่พบว่าสัมภาระลงทะเลียนที่ผ่านการตรวจค้นแล้วถูกทิ้งไว้โดยไม่มีผู้ดูแล (Left unattended) และ/หรือ พบว่ามีข้อสงสัยในสถานะการรักษาความปลอดภัยของสัมภาระดังกล่าว ให้ทำการตรวจค้นสัมภาระลงทะเลียนดังกล่าวใหม่อีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่าปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยานก่อน จึงจะอนุญาตให้นำขึ้นอากาศยานได้

ข้อ ๑๑ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ตรวจค้นสิ่งของที่ จะบรรทุกไปกับอากาศยานตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) สิ่งของที่ จะบรรทุกไปกับอากาศยานทุกชั้นต้องผ่านการตรวจค้นก่อนที่จะนำขึ้นอากาศยาน

(๒) สิ่งของที่ จะบรรทุกไปกับอากาศยานต้องได้รับการควบคุมการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม และเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีระดับการรักษาความปลอดภัยที่ไม่เพียงพอต้องได้รับการตรวจค้นจนกว่าจะแน่ใจว่าปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน

(๓) สิ่งของที่ จะบรรทุกไปกับอากาศยานจะต้องผ่านการตรวจค้นเพื่อให้มั่นใจว่าปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยานอย่างน้อยด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) การตรวจค้นด้วยมือ

(ข) การตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Machine) ที่มีระบบ TIP (Threat Image Projection)

(๔) สิ่งของดังต่อไปนี้ไม่สามารถตรวจค้นด้วยมือได้

(ก) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่ถูกปิดผนึกหรือมีบางส่วนที่มีลักษณะไม่สามารถตรวจสอบได้ด้วยมือ

(ข) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่มีองค์ประกอบหลักเป็นอิเล็กทรอนิกส์

(๕) สิ่งของที่ไม่สามารถทำการตรวจค้นได้ด้วยวิธีการตาม (๓) ให้ทำการตรวจค้นโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๖) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นสิ่งของแล้วพบวัตถุต้องสงสัย หรือในกรณีที่เครื่องมือรักษาความปลอดภัยที่ใช้ในการตรวจค้นส่งสัญญาณเตือน พนักงานตรวจค้นต้องทำการพิสูจน์ทราบ (Resolve Alarm) และทำการตรวจซ้ำด้วยวิธีการเดิมหรือวิธีการอื่นตาม (๓) และ (๕) เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งของที่ถูกตรวจค้นปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน

(๗) ในกรณีที่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าสิ่งของที่ถูกตรวจค้นด้วยวิธีการตาม (๓) และ (๕) นั้นปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน พนักงานตรวจค้นจะต้องทำการตรวจค้นเพิ่มเติมโดยใช้วิธีการตรวจค้นด้วยเครื่องตรวจร่องรอยสารวัตถุระเบิด (Explosive Trace Detector: ETD) หรือสุนัขดมกลิ่นระเบิด (Explosive Detection Dogs)

(๘) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นด้วยเครื่องเอกซเรย์ (X-Ray Machine) แล้ว พนักงานตรวจค้นพบว่าภาพของสิ่งที่ปรากฏบนจอวิเคราะห์ภาพมีลักษณะไม่ชัดเจน (Uncleared image) หรือมีความหนาแน่นสูง (High density) พนักงานตรวจค้นจะต้องนำวัตถุต้องสงสัยที่อยู่ในหีบห่อแยกออกมา ก่อนนำหีบห่อกับวัตถุต้องสงสัยไปตรวจค้นใหม่อีกครั้ง ด้วยวิธีการตาม (๓) หรือ (๕) หรือ (๗) เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งของที่จะบรรจุทุกไปกับอากาศยานนั้นปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน

(๙) สิ่งของที่ต้องได้รับการตรวจค้นเพิ่มเติมนอกจากวิธีการตาม (๓) ได้แก่

(ก) สิ่งของที่มีรายการบัญชี (Manifest) ไม่ตรงกับสิ่งของนั้น

(ข) สิ่งของที่ทำการสุ่มตรวจ

(ค) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูง (High risk cargo)

(ง) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่มาจากเที่ยวบินที่มีความเสี่ยงสูง (High risk flight)

(จ) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์เปลี่ยนลำที่ขนส่งจากเที่ยวบินขนส่งสินค้าไปยังเที่ยวบิน

ขนส่งผู้โดยสาร

(ฉ) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่ได้รับการร้องขอเป็นพิเศษจากผู้ดำเนินการเดินอากาศ

(๑๐) ในกรณีที่ตรวจค้นสิ่งของที่ส่งแบบรวม (Consolidation) หากไม่แน่ใจว่าสิ่งของนั้นปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน ให้ทำการแยกสิ่งของ (Break down) ออกจากกันแล้วทำการตรวจค้นใหม่ จนกว่าจะแน่ใจว่าสิ่งของนั้นปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน

(๑๑) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ต้องได้รับการตรวจค้นตามความเหมาะสมกับลักษณะของสินค้าและไปรษณียภัณฑ์ (Nature of consignment) นั้น

(๑๒) ในกรณีที่ใช้เครื่องมือเอกซเรย์แบบมุมมองเดี่ยว (Single view) ทำการตรวจค้นสินค้าและไปรษณียภัณฑ์ พนักงานตรวจค้นต้องทำการตรวจสอบจากมุมมองที่ต่างกัน ๒ มุมมองเป็นอย่างน้อย

(๑๓) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ดังต่อไปนี้ต้องได้รับการตรวจค้นค้นใหม่อีกครั้ง ถึงแม้ว่าจะผ่านการตรวจค้นมาแล้วก็ตาม

(ก) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่ได้รับมาจากหน่วยงานที่ไม่ใช้ตัวแทนควบคุม ผู้ส่งทราบตัวตน และการไปรษณีย์ควบคุม

(ข) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่ได้รับมาจากตัวแทนควบคุม ผู้ส่งทราบตัวตน และการไปรษณีย์ควบคุม แต่ถูกขนส่งโดยไม่ได้รับการควบคุมการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม

(ค) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่ไม่ได้รับการปกป้องจากตัวแทนควบคุม ผู้ส่งทราบตัวตน และการไปรษณีย์ควบคุม

(ง) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์เปลี่ยนลำ (Transfer cargo and mail) ที่ขนส่งจากเที่ยวบินขนส่งสินค้าไปยังเที่ยวบินขนส่งผู้โดยสาร

(๑๔) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูงต้องใช้เทคนิควิธีการตรวจค้นอย่างน้อย ๒ วิธี หรือมากกว่า เช่น การใช้เครื่องมือเอกซเรย์ร่วมกับเครื่องตรวจจับร่องรอยวัตถุระเบิด การใช้เครื่องมือเอกซเรย์ร่วมกับสุนัขดมกลิ่นระเบิด

(๑๕) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่มีการควบคุมรักษาความปลอดภัยและทำการตรวจค้นอย่างเหมาะสมแล้วจะต้องทำการยืนยันสถานะการรักษาความปลอดภัย โดยทำการบันทึกข้อมูลลงในเอกสารรับรองการรักษาความปลอดภัย (Consignment Security Declaration: CSD) ซึ่งสามารถทำได้ทั้งรูปแบบหนังสือหรืออิเล็กทรอนิกส์ โดยเอกสารดังกล่าวจะต้องถูกนำไปพร้อมกับสินค้าและไปรษณียภัณฑ์ตลอดการขนส่ง ทั้งนี้ ข้อมูลในเอกสารรับรองการรักษาความปลอดภัยต้องมีรายการเป็นไปตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๑๖) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ของบุคคลที่ได้รับการยกเว้นจากการตรวจค้นตาม ข้อ ๖ (๑๒) จะได้รับการยกเว้นจากการตรวจค้นก็ต่อเมื่อสินค้าและไปรษณียภัณฑ์ดังกล่าวได้รับการรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดี และปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน โดยอยู่ในการดูแลของผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ให้บริการนั้น

(๑๗) สินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่ถูกตรวจค้นแล้วจะต้องมีการปิดผนึกเพื่อการรักษาความปลอดภัย (Tamper-evident sealing of goods)

(๑๘) ต้องไม่อนุญาตให้มีการนำสิ่งของขึ้นอากาศยานหากไม่สามารถยืนยันได้ว่าสิ่งของนั้นผ่านการตรวจค้นและปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน

ข้อ ๑๒ การปกป้องสิ่งของที่ผ่านการตรวจค้นแล้ว

ในกรณีที่พบว่าสิ่งของที่ผ่านการตรวจค้นแล้วถูกทิ้งไว้โดยไม่มีผู้ดูแล (Left unattended) และพบว่ามิชอบสงสัยในสถานะการรักษาความปลอดภัยของสิ่งของดังกล่าวให้ทำการตรวจค้นสิ่งของดังกล่าวใหม่อีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่าปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดว่า ห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยานก่อน จึงจะอนุญาตให้นำขึ้นอากาศยานได้

หมวด ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจค้นบุคคล ยานพาหนะ รวมทั้งสิ่งของที่จะเข้าไปในเขตหวงห้าม

.....

ข้อ ๑๓ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ตรวจค้นบุคคล ยานพาหนะ รวมทั้งสิ่งของที่จะเข้าไปในเขตหวงห้ามตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจค้นบุคคลทุกคน ยานพาหนะทุกคัน และสิ่งของทุกชิ้นที่จะเข้าไปในเขตหวงห้ามซึ่งบุคคลและยานพาหนะดังกล่าวต้องมีบัตรผ่านเข้าพื้นที่รักษาความปลอดภัยก่อนจึงจะอนุญาตให้เข้าสู่เขตหวงห้ามได้

(๒) ให้นำหลักเกณฑ์ในเรื่องการตรวจค้นบุคคล สิ่งใด ๆ และสัตว์ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยานตามหมวด ๒ และการตรวจค้นสัมภาระลงทะเลเบียนและสิ่งของที่จะบรรทุกไปกับอากาศยานตามหมวด ๓ มาใช้บังคับแก่การตรวจค้นบุคคล สิ่งของ และสัตว์ ที่จะเข้าไปในเขตหวงห้ามโดยอนุโลม

(๓) ก่อนทำการตรวจค้นยานพาหนะ พนักงานตรวจค้นต้องแจ้งให้บุคคลที่อยู่ในยานพาหนะทั้งหมดพร้อมทั้งสิ่งใด ๆ ลงจากยานพาหนะ

(๔) ยานพาหนะที่จะเข้าสู่เขตหวงห้ามจะต้องผ่านการตรวจค้นเพื่อให้มั่นใจว่าปราศจากวัตถุต้องห้ามด้วยวิธีการตรวจค้นด้วยการใช้สายตาร่วมกับมือสัมผัสตามส่วนต่าง ๆ ของยานพาหนะเพื่อตรวจหาวัตถุต้องห้ามที่อาจซุกซ่อนอยู่ ทั้งนี้ พนักงานตรวจค้นอาจพิจารณาใช้อุปกรณ์เสริมอื่นร่วมด้วย เช่น การใช้กระจกเพื่อตรวจสอบใต้ท้องยานพาหนะหรือด้านบนหลังคา

(๕) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นแล้วพบวัตถุต้องสงสัยซุกซ่อนอยู่ในยานพาหนะ พนักงานตรวจค้นต้องทำการพิสูจน์ทราบ (Resolve Alarm) เพื่อให้แน่ใจว่ายานพาหนะที่ถูกตรวจค้นปราศจากวัตถุต้องห้าม

(๖) ในกรณีที่ทำการตรวจค้นด้วยวิธีการตรวจค้นด้วยวิธีการตาม (๔) แล้วหากยังไม่สามารถยืนยันได้ว่ายานพาหนะที่ถูกตรวจค้นนั้นปราศจากวัตถุระเบิด หรือวัตถุต้องห้ามที่สำนักงานประกาศกำหนดว่าห้ามจัดเก็บในห้องระวางเก็บสินค้าของอากาศยาน พนักงานตรวจค้นจะต้องทำการตรวจค้นเพิ่มเติมโดยใช้วิธีการตรวจค้นด้วยเครื่องตรวจร่องรอยสารวัตถุระเบิด (Explosive Trace Detector: ETD) หรือสุนัขดมกลิ่นระเบิด (Explosive Detection Dogs)

(๗) พนักงานตรวจค้นต้องทำการตรวจค้นยานพาหนะด้วยความละเอียดรอบคอบ เพื่อให้สามารถตรวจจับวัตถุต้องห้ามได้ โดยอย่างน้อยจะต้องครอบคลุมพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(ก) ช่องเก็บของประตูรถ ที่บังแดด และช่องเก็บของด้านหน้ารถ

(ข) ช่องเก็บของด้านหลังเบาะที่นั่ง พื้นที่วางเท้า

(ค) ด้านบนหลังคารถ และใต้ท้องรถ

(ง) ที่เก็บของด้านหลังรถ

ทั้งนี้ ในส่วนที่ไม่ได้ทำการตรวจค้นเป็นประจำ เช่น พื้นที่ใต้เบาะที่นั่ง ห้องเครื่องยนต์ หรือส่วนอื่น ๆ ของรถที่ไม่ได้ระบุไว้ข้างต้น จะต้องถูกทำการสุ่มตรวจโดยไม่สามารถทำให้คาดการณ์ได้

(๘) ยานพาหนะที่ถูกปิดผนึก (Sealed) และได้รับการควบคุมรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม ซึ่งใช้สำหรับบรรทุกทุกการบริการครัวการบิน (Catering Supplies) การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้โดยสารบนอากาศยาน (Catering Stores) รวมถึงสินค้าและไปรษณีย์ภัณฑ์ (Cargo and Mail) อาจได้รับการยกเว้นจากการตรวจค้นในส่วนที่มีการปิดผนึกไว้ แต่จะต้องถูกตรวจสอบความสมบูรณ์ของการปิดผนึกและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจได้ว่ายานพาหนะนั้นปราศจากวัตถุต้องห้าม

(๙) ในกรณีพบว่าส่วนที่ถูกปิดผนึก (Sealed) ไว้ มีลักษณะชำรุดหรือแสดงให้เห็นว่ามีการเข้าไปยุ่งเกี่ยว เช่น รหัสของตัวที่ปิดผนึกไม่ตรงกับข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารรับขน หรือชื่อของบริษัทที่รับขนไม่ตรงกับรายชื่อผู้ที่ได้รับอนุญาตเข้าเขตหวงห้าม พนักงานตรวจค้นจะต้องทำการปฏิเสธไม่ให้ยานพาหนะนั้นเข้าเขตหวงห้าม พร้อมกับจัดทำรายงานและแจ้งข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) ยานพาหนะดังต่อไปนี้ จะได้รับยกเว้นการตรวจค้น

(ก) ยานพาหนะและบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะของหน่วยแพทย์ที่ใช้สำหรับปฏิบัติการกิจเร่งด่วนเพื่อช่วยชีวิตผู้ป่วยฉุกเฉิน แต่ต้องมียานพาหนะของสนามบินติดตามไปด้วย

(ข) ยานพาหนะและบุคคลที่อยู่ในยานพาหนะของหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการดำเนินการตามแผนเผชิญเหตุ (Contingency plan) และแผนฉุกเฉิน (Emergency plan) ที่ต้องปฏิบัติการกิจภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉิน แต่ต้องมีกระบวนการตรวจสอบเพื่อยืนยันว่าเป็นยานพาหนะและบุคคลากรของหน่วยงานตามแผนเผชิญเหตุ (Contingency plan) และแผนฉุกเฉิน (Emergency plan)

(ค) ยานพาหนะของบุคคลที่ได้รับการยกเว้นจากการตรวจค้นตามข้อ ๖ (๑๒) ที่ได้รับการควบคุมและตรวจตราเพื่อการรักษาความปลอดภัยเป็นพิเศษ

ข้อ ๑๔ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมการเข้าออกเขตหวงห้ามตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดช่องทางเข้าออกเขตหวงห้ามให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้สามารถควบคุมการเข้าออกเขตหวงห้ามได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

(๒) ควบคุมการเข้าออกเขตหวงห้ามอย่างเข้มงวด โดยจำกัดให้เข้าได้เฉพาะบุคคลและยานพาหนะของผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานในเขตหวงห้ามในขณะนั้นเท่านั้น

(๓) บุคคลและยานพาหนะที่จะผ่านเข้าสู่เขตหวงห้ามจะต้องถูกจำกัดเฉพาะ

(ก) บุคคลและยานพาหนะที่มีบัตรอนุญาตเข้าพื้นที่

(ข) พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ตรวจสอบด้านการบินของสำนักงาน

(๔) กำหนดมาตรการในการควบคุมและกำกับดูแลบุคคลและยานพาหนะในเขตหวงห้ามเพื่อไม่ให้เข้าถึงอากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๕) ในช่วงที่มีการปรับระดับภัยคุกคามต้องมีการพิจารณาเพิ่มเติมถึงความจำเป็นในการเข้าเขตหวงห้ามของบุคคลและยานพาหนะ

(๖) จัดทำป้ายประกาศแจ้งไว้ที่ประตูหรือช่องทางเข้าออกเขตหวงห้ามในทุกจุดโดยมีข้อความสำคัญ เช่น ประเภทของพื้นที่ ผู้มีสิทธิเข้าถึงพื้นที่ กฎเกณฑ์และข้อปฏิบัติของบุคคลที่จะเข้าไปยังเขตหวงห้าม

(๗) ส่งตัวบุคคลที่เข้าไปในเขตหวงห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาตให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๘) ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เข้าเขตหวงห้ามจะกระทำการอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของสนามบินจะต้องเข้าไปตรวจสอบเพื่อพิสูจน์ทราบให้แน่ชัดว่าบุคคลดังกล่าวมีเจตนาที่จะกระทำการอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จากนั้นให้รายงานไปยังหน่วยงานรักษาความปลอดภัยของสนามบินรวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๕ ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะที่ได้ติดตั้งระบบ TIP (Threat Image Projection) ในเครื่องเอกซเรย์ไว้แล้วจะต้องเริ่มใช้งานระบบดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่ข้อกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ

สำหรับเครื่องเอกซเรย์ที่มีการใช้งานอยู่ก่อนวันที่ข้อกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ และยังไม่ได้ติดตั้งระบบ TIP (Threat Image Projection) ให้ผู้ดำเนินการสนามบินสาธารณะดำเนินการติดตั้งและใช้งานระบบดังกล่าวภายในสามปี นับตั้งแต่วันที่ข้อกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๑๖ บรรดากฎ ระเบียบ ประกาศ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดใด ๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๘๓ ว่าด้วยการตรวจค้นเพื่อรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ให้มีผลใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายจุฬา สุขมานพ)

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย